

עת"א 40974/07/16 - שם טוב מכתבי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים,מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 40974-07-16 מכתבי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
עותר	שם טוב מכתבי (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

העותר טוען כי החלטת המשיב 1 שלא לשנות את תנאי חופשתו ואת סיווגו מקטגוריה ב'1 ל-ב'2 -איננה סבירה.

העותר מרצה עונש מאסר בן 20 שנה בגין עבירות סמים. העותר החל לרצות את מאסרו ביום 30/4/2003 והוא צפוי לסיים לרצות את מאסרו המלא ביום 29/4/2023. העותר מסווג תחת קטגוריה ב'1.

לבד משינוי הקטגוריה, העתירה עוסקת בשינוי תנאי חופשות, כך שיפתח מעצר הבית החל על העותר ויוסרו ערבים צמודים. העותר מבהיר כי וועדת קטגורית כבר שינתה את תנאי חופשותיו, כך שהוסר ערב צמוד אחד מתוך שניים. עוד מבהיר העותר כי שינוי הקטגוריה חשוב בעבורו גם על מנת שתתאפשר העברתו לאגף שיקום.

המשיב טוען כי לאחר שביום 9/6/2016 וועדת קטגוריות אפשרה לעותר שינוי בתנאי חופשותיו בדמות הותרת ערב צמוד אחד מבין שניים, ביום 24/5/2017 היא הוסיפה ואפשרה לעותר פתיחת מעצר הבית המוחלט בו היה נתון, כך שכעת יחל מעצר הבית בשעה 16:00 ויסיים ב- 06:00 למחרת. הובהר כי וועדת קטגוריה התרשמה מיתרת המאסר הארוכה בעניינו של העותר וסברה כי על תנאי חופשותיו להשתנות בהדרגה. לגישת המשיב, ההדרגה בה נבחנים תנאי חופשותיו של העותר, לאור התקדמותו במאסרו, היא סבירה ולאור יתרת מאסרו, אין להתערב ביציאתו לחופשות בתנאי ערב צמוד אחד בלבד ומעצר בית חלקי.

הדיונים נדחו מעת לעת, גם על מנת להשלים את בחינת עניינו של העותר באמצעות וועדת קטגוריות.

במהלך הדיון הדגיש העותר כי הוא משולב בסבב חופשות מזה כשנתיים, כי הוא אב לילדים וסב לנכדים, כי וועדת

השחרורים המליצה על העברתו לאגף שיקום וכי התנאי שנותר על כנו - ערב צמוד, איננו סביר. הובהר כי העותר לא יוכל לנצל את השעות שנפתחו במעצר הבית בו הוא שוהה, כל עוד ויותר תנאי ערב צמוד, שכן המדובר ברעיית העותר, שאינה יכולה להתפנות משום סוג עבודתה ואין ביכולת העותר לאתר ערב אחר. העותר אף נכון, לחילופין, לוותר על פתיחת מעצר הבית כל עוד ובוטל תנאי הערב הצמוד ויומר בערב חותם. לחילופי חילופין, העותר מבקש כי המשיב יוותר על דרישת חתימתו במשטרה פעמיים ביום.

המשיב שב וטען כי החלטתו הבוחנת את עניינו של העותר באופן מדורג על פני ציר הזמן, היא החלטה סבירה.

לאחר עיון בטענות הצדדים ולאחר התרשמות ממכלול נסיבות העניין, שוכנעתי כי יש לדחות את העתירה.

על המשיב מוטלת החובה להפעיל את סמכותו כלפי העותר בסבירות ובמידתיות. כידוע, שיקול הדעת בעניין הוצאת אסירים לחופשה מופקד בידי המשיב, כרשות המוסמכת ובית המשפט יתערב בהחלטתו בריסון ובמשורה, רק אימת שהחלטה חורגת, באופן בולט, מאמות מידה של שיקול דעת סביר. יש לבחון אם המשיב, בפעולתו, פגע בזכויותיו של העותר באופן שאינו עולה על הנדרש.

המשיב התייחס לכל הנתונים הנדרשים בעניינו של העותר ובכלל זה ליתרת מאסרו, למשך הזמן בו הוא משולב בסבב חופשות, לתנאים שנקבעו ולריכוכם ההדרגתי. רק במהלך השנה האחרונה, שונו תנאי חופשותיו של העותר פעמיים ובאופן משמעותי. לראשונה - בעצם הסרת ערב אחד מבין שניים ובשניה - בעצם פתיחה חלקית של מעצר הבית.

שוכנעתי כי לא ניתן למצוא חוסר סבירות במבוקשו של המשיב לנקוט בזהירות ובהדרגתיות בעניינו של העותר וכי המשיב לא פגע בזכויותיו של העותר באופן שאינו עולה על הנדרש. ראוי בעיניי ההדרגתיות הננקטת בנושא, תוך בחינת התקדמות העותר במסגרת מאסרו ויתרת המאסר הארוכה. סבורני כי לנוכח אלו, נסוגים הקשיים אותם מעלה העותר ובעיקר בכל הקשור ליכולתה של רעייתו ללוותו.

אבהיר כי תפקידו של בית המשפט שדן בעתירת אסיר אינו להחליף את שיקול דעת המשיב בשיקול דעתו שלו (ראה רע"ב 2410/93 **מדינת ישראל נ' לוי**, פד"י מז(3)802).

לאור המקובץ, שוכנעתי כי המשיב שקל את כל השיקולים הרלבנטיים ואיזן ביניהם כדבעי, כך שמצאתי כי החלטתו היא סבירה ואין מקום להתערב בה. אין מניעה שהעותר יוסיף ויפנה אל המשיב ככל שתתנינה הנסיבות, או עם חלוף הזמן.

העתירה, אפוא, נדחית.

לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ז, 25 יוני 2017, בהעדר הצדדים.